

Ciutadana del món

Ciutadana del món

Vaig i venc com les vinjolites,
encara que volar... sigui imaginació,
o real a molts de somnis les nits d'estiu,
quan un no té angoixosos i tristos malsons.
Estim com molts la nostra terra,
la que ens veu néixer, créixer i potser morir.
Vam arribar sols,
despullats i amb les mans buides,
partirem més o menys igual com vam venir.
La natura m'endolcia i també m'embriaga,
els solejats dies de la tardor,
m'encoratja i m'enforteix sense adonarme
quan la llum es fa nit,
i sense batec admirant el millor espectacle,
a l'horitzó, d'un sol cansat que vol dormir.
I em direu, i tu d'on ets?
De l'ànima sóc... on tenc el cor,
del cós que envelleix irreversiblement cada dia,
persona sóc.... ciutadana del Món.

JBF

716 Persones han vist aquesta poesia

<http://joanabagur.com/wp-content/uploads/2014/11/Ciutadana-del-mon.mp3>

Grabació: Pau Pons B.

Lletra: [Joana Bagur](#)

Música: [José Sanjuan](#)